

Το μήνυμα της «Πορείας των γυναικών»

Πόθος για Ειρήνη...

Μιλούν στη «Χ» γυναίκες που έζησαν την εκδήλωση

Η ΔΕΥΤΕΡΗ Πορεία των γυναικών προς τα κατεχόμενα, που έγινε την περασμένη Κυριακή στη Λευκωσία κατόρθωσε να μεταφέρει στην Κύπρο και στο εξωτερικό τούτο το μήνυμα: Ασβεστος παραμένει ο πόθος Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων για ειρηνική συμβίωση.

Στη διαχωριστική γραμμή του Ιππόδρομου οι Ε/κ γυναίκες έδιδαν στους Τ/κ αστυνομικούς και δημοσιογράφους κλαδιά ελιάς. Φώναζαν: «Μπαρίς» (Ειρήνη) και οι Τ/κ απαντούσαν: «Ισιαλλά» (Μακάρι). Τα γνωστά τραγούδια: «Τούτο το χώμα είναι δικό τους και δικό μας» και «Η δική μου η πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυο» συγκίνησαν πολλούς και πολλοί δάκρυσαν...

ΡΩΤΗΣΑΜΕ σχετικά με την Πορεία αρκετές γυναίκες που μας έκφρασαν τη συγκίνηση τους. Ένα δείγμα των απόψεων των γυναικών είναι το πιο κάτω:

Χριστίνα Βαλανίδου

Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΒΑΛΑΝΙΔΟΥ μας είπε:

«Ήταν μια συγκλονιστική εκδήλωση των γυναικών. Των ενωμένων γυναικών, που εκπροσωπούσαν όλες τις ιδεολογίες - πολιτικές κατευθύνσεις, όλες τις ηλικίες, όλα τα επαγγέλματα. Ήταν όλες ενωμένες στην απόφαση τους να πορευθούν ειρηνικά στα κατεχόμενα χώματα της Κύπρου. Ν' απαιτήσουν μια δίκαιη, ειρηνική λύση του Κυπριακού προβλήματος. Να διαδηλώσουν στην Κύπρο και σ' ολόκληρο τον κόσμο, ότι δεν μπορεί στον 20ό αιώνα να υπάρχουν γραμμές διαχωριστικές, που διατηρούνται με τη δύναμη των όπλων. Δεν μπορεί να υπάρχει δικαιοσύνη, όταν ένα από τα βασικά δικαιώματα, της ελεύθερης διακίνησης, δεν εφαρμόζεται. Όταν απαγορεύεται στους Ε/κ και Τ/κ να ζήσουν μαζί, ειρηνικά στη δική τους πατρίδα.

«Για μένα, όπως και για κάθε γυναίκα που πήρε μέρος στην «Πορεία προς τα κατεχόμενα», η προχθεσινή εκδήλωση ήταν μια εμπειρία μοναδική. Μου είναι δύσκολο να περιγράψω με λόγια τα συναισθήματα των στιγμών εκείνων. Γι' αυτό, το έβλεπα στο πρόσωπο κάθε γυναίκας. Δεν μπορούσες να πεις αν ήταν απαράγγος για την μοιρασμένη πατρίδα και το συρματοπλέγμα ή αν ήταν χαρά που βλέπαμε ότι, ενωμένοι ο λαός μας θα μπορούσε να πετύχει κάτι, να γκρεμίσουμε τα τείχη του διαχωρισμού, να κτίσουμε γέφυρες επικοινωνίας με τους συμπατριώτες μας Τ/κ, να φέρουμε σύντομα την ειρήνη στον τόπο μας.

«Είμαι σίγουρη, ότι το μήνυμά της Πορείας το ένοιωσαν

όλοι, Ε/κ και Τ/κ. Με τα κλαδιά ελιάς που ανταλλάξαμε με τους Τ/κ δημοσιογράφους, και την προσπάθεια επικοινωνίας μαζί τους — «Μπαρίς — Ειρήνη — Μπαρίς».

Ακόμα και με τους Τ/κ αστυνομικούς, που μας είχαν περικυκλώσει ανοίξαμε διάλογο σαν έκφραση της μεγάλης επιθυμίας μας για ειρηνική συμβίωση. Οσοι απ' αυτούς τόλμησαν να μιλήσουν απάντησαν στον ίδιο τόνο λέγοντας «Κι εμείς θέλουμε ειρήνη».

Τα τραγούδια των γυναικών, όπως το «αυτό το χώμα είναι δικό τους και δικό μας» μέχρι το

Η Χρ. Βαλανίδου

«η δική μου πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυο» απόδειχναν, ότι οι Ε/κ γυναίκες όχι μόνο δίδουν το αγωνιστικό παρών τους για την ελευθερία και την ειρήνη στον τόπο τους, αλλά νοιώθουν ότι μαζί με τις Τ/κ θα πρέπει να αγωνιστούν για να ζήσουν μαζί ειρηνικά...».

Η Πόπη Δανιήλ

Η ΠΟΠΗ ΔΑΝΙΗΛ, μέλος της Οργανωτικής Επιτροπής δήλωσε στην εφημερίδα μας:

«Το Κίνημα μας είναι υπερκομματικό. Οι γυναίκες έχουν αποδείξει, ότι χωρίς όπλα μπορούν να κάνουν πολλά. Για μένα δεν είναι λίγο πράγμα το γεγονός ότι οι γυναίκες άοπλες — με μόνα όπλα τις άσπρες σημαίες — καθήλωσαν για μερικά λεπτά τους ένοπλους Τούρκους

... Κλαίνε μ' ένα καύμό: Να υπάρξει ειρήνη στο νησί. Ε/Κ και Τ/Κ να ζήσουν μαζί...

στρατιώτες.

Κατορθώσαμε να δώσουμε σ' όλους τούτο το μεγάλο μήνυμα: Ότι μόνο με την ενότητα και την σύμπνοια μπορούμε να κάμουμε ό,τιδήποτε. Αυτό το αποδείξαμε.

«Η δεύτερη Πορεία μας ήταν απόλυτα επιτυχής. Αποτελούσε κλιμάκωση του αγώνα μας για ειρήνη και συμβίωση στην Κύπρο. Δείξαμε στον έξω κόσμο, ότι υπάρχει στην Κύπρο η άδικη διαχωριστική γραμμή.

«Θάθελα με την ευκαιρία να τονίσω, ότι η συμπεριφορά των ανδρών της ΟΥΝΦΙΣΥΠ δεν ήταν απαράδεκτη. Αν υπήρξαν άτοπα είναι γιατί και κι' εμείς προβήκαμε σε άτοπες ενέργειες. Ανάμεσα μας ήσαν και μερικές «θερμόαιμες», — όχι στελέχη του Κινήματος — που δεν ακολούθησαν πιστά τις οδηγίες μας.

Δεν θα ξεχάσω, τέλος τις ανεπανόληπτες σκηνές με τους Τ/κ. Μερικοί απ' αυτούς όταν τους φωνάξαμε «Μπαρίς» (Ειρήνη) απαντούσαν: «Ισιαλλά» (Μακάρι).

Η Ελλη Παιονίδου

Η γνωστή λογοτέχνη και ποιήτρια Ελλη Παιονίδου μας δήλωσε:

«Ήταν μια συγκλονιστική εμπειρία από πολλές απόψεις. Πρώτα, γιατί όλες οι γυναίκες ενωμένες, ανεξάρτητα από ιδεολογική ή κομματική τοποθέτηση διακήρυσαν τον κοινό πόθο για μια Κύπρο ενιαία, χωρίς σύνορα και χωρίς στρατούς. Ίσως, αυτό να είναι ένα μήνυμά για την ενότητα που πρέπει και μπορεί να υπάρξει για τη λύση

του εθνικού μας προβλήματος.

Δεύτερο, η Πορεία της περασμένης Κυριακής ήταν μια καθόλα ειρηνική εκδήλωση. Ετσι την εννοούσαμε έτσι την προβάλαμε κι' έτσι την αντίκρισαν τα ευρύτερα στρώματα του λαού μας — Ελλήνων και Τούρκων.

Κατεβήκαμε με λευκές σημαίες και πανώ, που έγραφαν στα τούρκικα και στα αγγλικά: «Ερχόμαστε ειρηνικά».

Στη συνέχεια, δόθηκε η ευκαιρία κάποιος επαφής, πρόσωπο με πρόσωπο με Τουρκοκύπριους δημοσιογράφους. Τους μιλήσαμε και μας μίλησαν. «Και εμείς θέλουμε την ειρήνη», είπε κάποιος σε κάποια στιγμή.

Θα ήθελα να τονίσω τη μεγάλη συμβολή των ξένων αντιπροσώπων στην εκδήλωση. Με θάρρος και αποφασιστικότητα ενώθηκαν μαζί μας, στην επικίνδυνη προσπάθεια μας να

σπάσουμε τον κλοιό. Αρνήθηκαν να μείνουν στα μετόπισθεν. Η παρουσία τους έδωσε μια ευρύτητα και μια διεθνή προβολή, που ήταν ο άλλος μεγάλος στόχος της Πορείας.

Αποδείχτηκε, στην πράξη ότι υπάρχουν τρόποι για ειρηνική επαφή, τρόποι για να μη αφήσουμε το πρόβλημα μας «στο ψυγείο», όπως ουσιαστικά κάναμε όλα αυτά τα χρόνια.

«Η εκδήλωση αυτή απέδειξε, ότι τα συρματοπλέγματα ανάμεσα μας είναι τεχνητά.

Θα ήθελα επίσης να τονίσω, το συγκινητικό μήνυμα που στάληκε στο τέλος της εκδήλωσης με τηλεβόα προς τις Τουρκοκύπριες γυναίκες.

«Σήμερα, πατήσαμε το άλλο μισό κομμάτι της πατρίδας μου», όπως λέει και η Τουρκοκύπρια ποιήτρια Νεϊσιέ Γιασίβ.

Καλούμε τις Τουρκοκύπριες γυναίκες να κάνουν παρόμοιες Πορείες προς εμάς και μες θα

τις υποδεχτούμε και θα τις κεράσουμε».

Μάρω Καραγιάννη

Η ΜΑΡΩ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ μας είπε:

«Πήρα μέρος στην Πορεία της Κίνησης «Οι γυναίκες επιστρέφουν» γιατί ένοιωθα την ανάγκη να ενώσω την φωνή μου μαζί με τις άλλες γυναίκες από το εξωτερικό που πήραν μέρος, για να διαδηλώσουμε την αντίθεση μας στη συνεχιζόμενη κατοχή μεγάλου μέρους της πατρίδας μας και τη θέληση μας ν' αγωνιστούμε για δίκαιη, ειρηνική λύση του Κυπριακού προβλήματος.

«Η Πορεία των γυναικών απέδειξε, ότι τα διαχωριστικά τείχη που ύψωσαν οι εχθροί του λαού της Κύπρου — Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων μπορούν να πέσουν, όταν αποκατασταθεί η αμοιβαία εμπιστοσύνη, όταν η επαναπροσέγγιση γίνει πράξη.

«Ευχόμουν να την ώρα που ακούγονταν τα λόγια της συμπατριώτισσας μας Τουρκοκύπριας ποιήτριας Νεϊσιέ Γιασίβ

Η Μάρω Καραγιάννη

«η δική μου πατρίδα έχει μοιραστεί στα δυο - ποιο από τα κομμάτια πρέπει ν' αγαπώ», να ξεπρόβαλλαν από απέναντι οι Τουρκοκύπριες συμπατριώτισσες μας να κάθονται κι' εκείνες χάμω, μαζί μας, και μέσα από δάκρυα και γέλια να βλέπαμε το μέλλον του τόπου μας και των παιδιών μας όμορφο ειρηνικό.

«Για να γίνει, όμως, αλήθεια αυτό, θα πρέπει να αγωνιστούμε με νύχια και με δόντια για ν' ανοίξει ο δρόμος για μια λύση, μέσα στα πλαίσια του ΟΗΕ, σε μια διεθνή διάσκεψη που θα προσφέρει τις εγγυήσεις που χρειάζεται η Κύπρος ελεύθερη και ενωμένη, με όλο το λαό της αδελφωμένο».

• Τα ίδια ακριβώς συναισθήματα εξέφρασαν και πολλές άλλες γυναίκες.

Γ. ΣΠΑΝΟΣ

Η λογοτέχνη Ελλη Παιονίδου (αριστερά) μαζί με τη μεγάλη Ελληνίδα ηθοποιό Ασπασία Παπαθανασίου στον χώρο της εκδήλωσης.